

EESTI SKOUT

EESTI SKOUTIDE MALEVA HÄÄLEKANDJA.

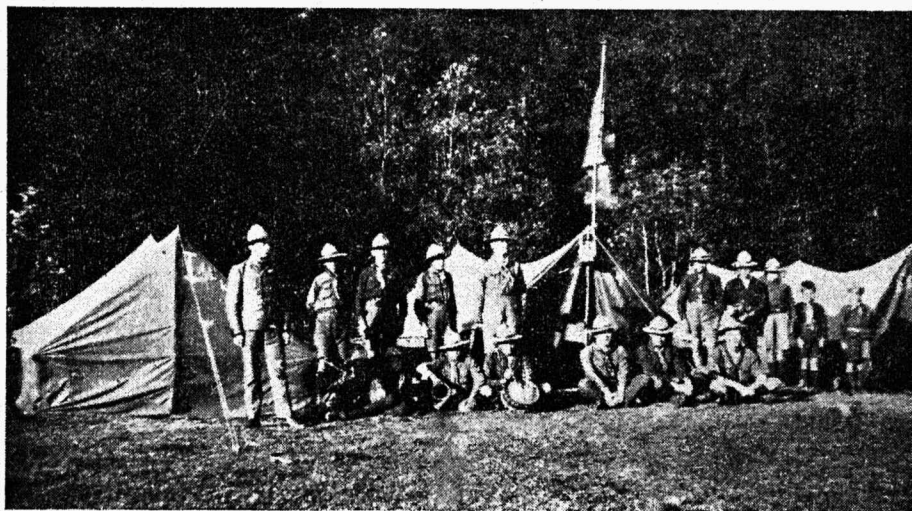
Väljaandja : Eesti Skoutide Maleva Päästaap.
Toimetuse ja talituse :
Tartu, Põik tän. 3.
Adress kirjavahetuseks :
Tartu, postikast 130.

Vastutav toimet.: K. Treffner. Päätoimetaja : Joh. Elken. Toimetuse : R. Antik, E. Jõgi, R. Kõiv, K. Olev, R. Riising, J. Tederson, E. Vardja.

„Eesti Skout“ ilmub 8 korda aastas ja maksab koju saates 120 marka aastas, 60 marka poolaastas. Tellimisi võtavad vastu kõik postiasutused. Kuulutuste lehekülge maksab 2000 mrk., pool lhk. 1100 mrk., veerand lehekülge 600 marka.

Nr. 3—4. 1924. a.

IV. aastakäik.

See mis ootab skoute suvel.

Sisu: Skoutmaster Elken: „Eeskujuliku rühma auhindade määramise puhul“, — Skoutmaster Tederson: „Skoutide avalikud esinemised“, — „Jamboree 1924. a.“, — „Õised juhtumised“, — Teated, kuulutused.

Üksik number 20 marka.

Ole valmis !

Saa paremaks !

Eesti Skoutide Maleva

on asutatud 20. III. 21., et koondades kõiki Eestis tegutsevaid scout-rühmi, ühiselt teostada skoutluse kõrgeid ülesandeid, mis oma eesmärgiks seadnud kasvatada meheks meest, kehaliselt terveks ja tugevaks, osavaks ning töökaks eneseaitajaks, kõlb-
liselt ausameelseks, iseloomu poolest kindlaks, enesevalitsejaks ja iseseisvaks, kel
julgest jatkaks raskemategi ülesannete kallale asuda, kes tugevtahtelisena iga alga-
tatud töö võidukalt lõpule viiks, kes õrnatundelisena armastaks kaasinimest ja lille-
sid-loomi, kuid isamaa pojana alati oma riiki ja rahvast kaitseks, kes eluraskustes
nõutult seisatama ei jääks, vaid algatusvõimsana — ole valmis! — alati valmis
oleks oma kohustust kõige otstarbekohasemalt täitma.

Organisatsiooni

kõrgemat võimu esitab E. Skoudi Sõprade Liit, mis koosneb maakondades tegutseva-
test Skoudi Sõprade Seltsidest. Seltsid ja Liit töötavad avaliku õiguse alusel. Liit,
mille ülesanne noori igapidi toetada, valib E. Sk. Maleva Päästaabi; viimase otse-
kohese juhatause ja valve all tegutsevad maakondade skoutide malevad, kus juures
Päästaabi asemikuks koha pääl on Maleva Vanem. Maak. sk. maleva, mille juhata-
jaks noor pääl, skoutmaster, jaguneb rühmadeks, mida Maleva Vanema poolt
ametisse seatud Rühma Vanema järelvalvel juhib pääl, noorem skoutmaster. Rühm
oma korda jaguneb 2—4 salka, mida juhatab salga pääl, ehk tema abi — salga
kordnik. Salka koondub 6—8 skouti. — Hundipoegade organisatsioon töötab maa-
konna skoutide maleva juures viimase osakonnana ning on oma tehnilise korralduse
poolest täiesti sarnane skoutidele: skoutide rühm — hundip. kari, sk. salk — hp.
pesa, Rühma Vanem — Karja Vanahunt, rühma pääl, — karja hunt, salga pääl —
pesavana jne.

Skoudid jagunevad

vanaduse järele järgmiselt: 8—13 a. — hundipojad, 12—18 a. — päris-skoudid ja
17—20 a. — rover-skoudid. Selle järele, kui palju üks ehk teine organisatsiooni liige
skoutilis teadmissi kogunud, võivad hundipojad olla hellkäpad, ühe ja kahekõrva hp.,
päris-skoudid: algajad, skoudid, II-se ja I-se järgu skoudid, rover-skoudid peavad
olema kõik I-se järgu skoudid, milleks aukohtu ees vastav eksam tuleb teha. Tublid
I-se jsk., kel laiem silmaring ja üldine lugupidamine, võib E. Sk. M. Peavanem ülen-
dada nooremaks skoutmasteriks, viimaseid skoutmasteriks.

Skoutide aupresident — Konstantin Päts.

E. Sk. M. a u j u h a t u s : Prof. Dr. K o p p e l — Tartu Ülikooli Rektor, G. V e s t e l —
Rahaminister, H. B a u e r — Koolijuhataja, Dr. O. K a l l a s — Eesti saadik-minister
Londonis.

E. Sk. M. P ä ä s t a a p : N. K a n n — peavanem, G. O l l i k — abipeavanem, J. H ü n e r -
s o n — staabiülem, B. R a u t s m a n n — staabiülema abi, V. P e e t — laekahoidja. P ä ä -
s t a a b i n o u n i k u d : K. T r e f f n e r, F. S a u e r, V. F r e y v a l d, J. E l k e n.

S k o u t m a s t e r i t e K o g u, mis Päästaabi juures skoutluse sisuses puutuvates küsi-
mustes nõuandvana asutusena esineb, koosneb järgmistest skoutmasteritest: V. A n d r e e -
s e n, R. A n t i k, J. E l k e n, V. G r i m m, E. J õ g i, J. K õ k s (Kogu sekretär), K. O l e v, H. P a a l m a n n,
A. P u r i n, H. S i l b e r, V. S i r g o (Kogu juhataja), J. T e d e r s o n (Kogu laekahoidja) H. U n t e r
ja järgmistest noorem-skoutmasteritest: H. K i v i s t e, J. L e p p, L. M a r t i n, J. N u k k, E.
P a v e l s o n, E. P e e t s u, K. P e t e r s o n, A. T a r i, R. T u l v e n, E. V a r d j a.

„Eesti Skout“, — skoutline ajakiri, ilmub E. Sk. M. häälekandjana Päästaabi
väljaandel. — Vastutav toimetaja: K. T r e f f n e r. P ä ä t o i m e t a j a : üliõpil. J. E l k e n.
Toimetus koosneb järgmistest üliõpilastest: R. A n t i k, E. J õ g i, R. K õ i v, K. O l e v,
R. R i t s i n g, J. T e d e r s o n ja E. V a r d j a. — Ärijuht: üliõpil. E. J õ g i.

Skout on hoolas õppiia !

Skout ei suitseta !

Skout on karske !

Iga päev üks häätegu !

EESTI SKOUT

Nr. 3—4. 1924. a.

IV. aastakäik.

Eeskujuliku rühma auhindade määramise puhul.

Eesti skoutline organisatsioon on juba mitmeid aastaid tegutsenud, paremat püüdnud ja ilusamat otsinud ning tõele auandes ei saa tunnistamata jätta, et seitsmeaastane töö ka mõnesugust vilja on kandnud. Liikumine on järjest süvenenud, endale nii hästi vanemate seltskonna ja koolitegelaste, lastevanemate ning viimaks ka noorte eneste keskelgi ikka ja jälle uusi sõpru ning uut poolehoidu võites. Ja organisatsioon, kui niisugune, see on omale viimasest Jüripäevast saadik E. Sk. M. põhimääruse maksma hakates koguni kindla kuju omanud, ning see juba üksi on midagi väärt. Kuid vaatamata kõige kättesaadu pääle, pole ei skoutid ise ega ka nende noored kui ka vanad juhid olevaga veel mitte rahu jäänud, vaid nad on ikka uusi ülesandeid omale etteseadnud ning uusi teesid otsinud nendeni jõudmiseks. Ja vast ehk see viimane ongi kindlamaks pandiks, mis meid loota lubab. et skoutlusel ka väikses Eestis tööd küll ja tulevik ei puudu, ning selle üle võib rõõmus olla.

Vaba võistluse põhimõtet, mida elus igal pool väga laialdaselt praktiseeritakse, on püütud skoutlises organisatsioonis raudse järjekindlusega läbi viia. Selles mõttes on otse imestamisväärne hästi korraldatud skoutluse kodu — Inglise organisatsioon, kus peaaegu iga rännak, iga samm ja iga töö ning tegu omalt seisukohalt teatud mõttes ja teatud määranis võistlust kujutab. Et selle väljaarendamiseks palju aega ja asja vägagi oskavaid ning tundvaid käsa tarvis on olnud, siis on meil neilt naabritel veel palju õppida.

Tähtsamate teguritena skoutide vahelises võistluses esinevad n. n. „punktide süsteem“ ja eksamid. Viimane (s. o. eksamid) on meilgi tuntud mitmete järgu (III, II ja I järk) ja lugemata rea erialade (nagu kokk, signalist, sanitaar, sapöör, põlumees, loomade sõber jne. jne.) kujul, mille eest nende sooritajad teatud märke võivad kanda. „Punktide süsteemi“ aga, mida mõnesuguse kokkulepitud kava järel võib teostada, kus iga kordasaadetud hääteo, hästi läbiviidud töö jne. eest kas üksikule skoutile ehk ka nende salgale või koguni rühmale teatud arv punkte antakse, — seda on meil veel koguni vähe püütud ellu viia ning selles asjas ei ole mõnest üksikust katsest vist küll kaugemale saadudki.

Uusi eesmärke skoutlusele ülesandeks seades ning poiste vahel võistlust õhutamises organiseeris Akadeemiline Skoutide Selts möödaläinud aastal (Selts saab seda ka edaspidigi iga aasta uuesti kordama) kõikide Eestis tegutsevate skout-rühmade vahel aastavõistluse „Eeskujuliku rühma“ nime omamiseks, et skoutlisi rühmi energilisemale tegevusele virgutada sellel läbi, et parema töö tegijaid teistele eeskujuks seataks, — nagu võistluse juhatuskirjas oli öeldud.

Võistlus, mis kogu möödaläinud 1923. aasta kestis, on nüüd lõpule jõudnud ning otsus auhinnamõistjate komisjoni poolt (kuhu kuulusid pr. Hünerson, prl.

Koch, herrad Treffner ja Hünerson ning viis skoutmasterit) tehtud. Selle järele tunnistati esimese auhinna vääriliseks Tallinna skoutide I-ne rühm, päälikud skm. H. P a a l m a n n ja H. R e t e l, teine auhind määrati Kuresaare skoutide rühmale päälük H. H a m e r ja kolmas — Tartu Skoutide Malevasse kuuluvale Tõrva skoutide rühmale — päälük H. T u l t s.

Need poisid ja need rühmad, kes siin loeteletud, on tõsiselt seda väärt, et neile õnnesoovides skoutkaabut kõrgele tõstame kõik, — kellel skoutlus kallis, kellel kallis on asja tõsine edasi arendamine. Ja olgu siinkohal neile elurõõmus tervitus avalikult hüütud, mis rõõmsa skoudi tervest rinnast ja tugevast kõrist saab päiksest küllastatud kevadõhku paisatud! Surume neil sõbralikult kätt!

Aga rahule ei tule kellelgi veel jääda. Järgmisel aastal juba tuleb kõikide rühmade töö uuesti hindamise alla ning esimeseks pääseb see, kes seda tööd on kõige paremini teinud. Selleks tuleb aasta läbi rühkida, püüda, tahta. Tänavu võitnud rühmad püüavad omi kättevõidetud seisukohti muidugi kinni hoida, kuid ühelegi nende asemele astumine pole võimataks tehtud. Võidab see, kes teistest tugevam. Kes see aga on, — seda näeme tuleval aastal ja seda näidaku oma tööga rühmad juba käesoleval aastal ise!

Skoutmaster Elken.

Skoutide avalikud esinemised.

Skout — vormi kandma!

Skoutlise liikumise algaastail Eestis kujunes skoutluse mõte seltskonna silmis militaristlikeks, teda loeti esile kutsutuks aastaid kestnust sõjamõjust noorte keskel. Näis, et siin tegemist üksnes vormi ja märkidega.

Tol ajal oli skoutlus omas kujunemises vägagi pääliskaudne, ei olnud ei skoudil ega paljudel juhtidelgi aimu, milleks peaks liikumine õieti kujunema. Vaid käidi seda rada, mida liikumine iseenesest ees sammus. Tegevusena esineb tol ajal korraldumine mitmesugusteks pidulikkudeks esinemisteks, kirjude vormi riiete kandmises ja muudes välispidistes sammudes. Niisugust kuju kandis tolle aja vaim, ning skoutlus omas laias tegevuskavas ei taha päale kõige muu kedagi sugugi ka selles keelda.

Viimaste kahe aasta jooksul on skoutline tegevus märksa teisale nihkunud. Ja ega saa öelda, et see järsk muudatus talle kasuks oleks läinud. Kuigi tegevus on intensiivsem rühma piirides, piirdudes töökodade ning võimlate seinte vahele, suvisel hooajal ka vaiksete laagritega kusagil metsaserval, on unustusesse jätetud asjaolu, et organisatsioon end peab ka oma hooldajale näitama.

Küll on senni seltskonna hoolt skoutluse vastu õige piiratud kujul ilmutatud, kuid ehk ongi siin suuresti ka ülalnimetatud asjaolu süüdi.

Skoudi Sõprade Seltsid kuuluvad, muidugi nendes malevates, kus nad olemas, kuiva aruande töökodade tegevusest, skoutide tööst, tihtigi arusaamatusse mõnes asjas jäädes, ja ainult mõned üksikud Seltsi liikmed juhtuvad skoute ka nende töös nägema. Nii ei saa skoutide vanematel sõpradel huvi targata liikumise vastu. Nendel ei tule tihti meeldegi mõnda sõna parajal ehk mitte parajal ajal skoutluse kasuks rääkida. Sarnast asjaolu tuleks parandada, olemasolevatele sõpradele tuleks alati katsuda meelde tuletada, et nende kohus on ka uusi vane- maid sõpra liikumisele kaasa tõmmata.

Ja selleks on kõige lihtsam abinõu — nad peavad skoute nägema. Skoudid peaksid ennast seltskonnale tihedamini näitama, peaks rohkem avalikult liikuma,

sest muidu võiks mõnedki unustada, et skoudid veel üldse olemas on. Ja mitmel pool räägitaksegi : skoutide arv on väheseks jäänud, või polegi neid üldse, sest neid pole kusagil näha enam. —

Kui ma kõnelen avalikust esinemisest, siis ei tule mitte arvata, et skoutide töö peaks jälle sinna tagasi pöörama, kus ta paar-kolm aastat tagasi oli, või ehk veel vähem, et korduma peaksid tookordsed esinemised. Sugugi mitte, aga ka avalikku esinemist ei tohi kõige muu kõrval päris ära unustada, nagu see viimasel ajal nähtavale kipub tulema.

Nüüd on möödas külm aeg, kus skoutidel vormis liikuda raske silmaspidades, et talivormi muretsemine on kaunisti kulukas. Kevadine päikene näeks hääl meelil skoutide rõõmsaid naeratusi, ilusaid vorme ja paljaid põlvi. Skoutidele ei

Skoutide paraad I Üleriiklises Noorte pühapäeval 1921. a.

tee ju iseäralist raskust suvivormi saamine, iseäranis nüüd, kus selleks omad ettevõttegi olemas ja pääleegi on vormiriided paljudel olemas. Vorm tuleb selga panna! Ka selle kandmine on skoutide avalik esinemine. Vendluse tunne, mis vormis peitub, tuleb lõkkele puhuda! Skoutidel ei ole vormi kandmine sunduslik, kuid vähemalt rühma koosolekutele, koondustele, Skoudi Sõprade Seltsi liigete poole minnes jne., peaks skoudid vormis ilmuma. Päälikud peaks seda meeldetuletama, peaks selgitama vormi tähtsust skoutluses, peaks mõjuma, et suviriideiks skoudid vormi, ja ei mitte muud! laseks valmistada, tuleb see ju odavam kui teised ülikonnad ja praktilisem on ta ammugi.

Kui seltskond näeb naeratavaid huuli laia skoutkaabu ääre alt tihedamini, ärkab temaski huvi asja vastu. Tekiks soov skoute ka nende vaikses töös näha, ja küll siis juba neid nähes arusaaminegi skoutluse kohta selgub. Ja kes skoutidest ei peaks seda soovima!

Eesti Skoutide Maleva Peavanna päevakäsk.

Tallinnas 23. aprillil 1924.

1.

Tervitan Eesti skoutisid Jüripäeva puhul ja soovin, et kevadine päikesepaiste noortes täiel jõul elule ärataks rõõmsa skoutluse aated.

2.

Käsen kõigis Eesti skoutlistes organisatsioonides ja üksikskoutide juures tänasest päevast arvates kõrvalekaldumata tarvitusele võtta Eesti Skoutide Maleva põhimääruse, mis Haridusministeeriumi Kooliosakonna poolt lubatud 20. novembril 1923.

3.

Tartu Skoutide Maleva vanemaks kinitan: **K. Treffneri**, maleva vanema abiks **V. Freyvaldi**.

4.

Skoutmasteriks nimetan Tallinna Skoutide Malevast nooremskoutmasteri **Harald Unteri**.

Nooremskoutmasteriks nimetan: Tallinna Skoutide Malevast **Johannes Nukki** ja **August Tari**; Tartu Skoutide Malevast: **Karl Petersoni** ja **Elmar Peetsu**.

5.

Aumärgi teenuste eest annetan Tallinna Skoutide Maleva päälikule skoutmaster **Hugo Paalmanile**.

6.

Eeskujulikkudeks skoutideks tunnistan ja annetan märgi rinnal kandmiseks järgmistele skoutidele: Tallinna Skoutide Malevast: **skm. Hugo Paalman**, **skm. Harald Unter**, **nskm. Erich Pavelson**, **Artur Kull**, **Boris Koot**, **Ilmar Peterson**, **Arnold Kreos**, **Hugo Klemeier**, **Elmar Leinberg**, **Johannes Reinhardt**, **August Birk**.

Tartu Skoutide Malevast: **Hans Roos**, **nskm. Karl Peterson** ja **Aleksander Kangus**.

Haapsalu Skoutide Malevast: **August Sammet**.

7.

Eeskujulikkudeks hundipoegadeks tunnistan ja annetan märgi rinnal kandmiseks hundipoegadele:

Tallinna Hundipoegade Perest: **Johannes Neumann**, **Erich Laasi**, **Oskar Brun**, **Voldemar Lemmik**, **Bernhard Lillipuu**, **Villiam Tulmin**, **Elmar Paju**, **August Saller**, **Ilu Elts**.

Tartu Skoutide Malevast: **Aleksander Sillaots**.

8.

Ajakirja „Eesti Skoudi“ toimetajaks nimetan **skm. J. Tederioni**.

Peavanem: **N. Kann**. (allk.)

Päästaabi ülem. **J. Hünerson**. (allk.)

Seepärast: välja avalikkuse ette! Päälikud peavad alati julgelt ees sammuma, kui rühm ehk salk linna tänaval sammub (vormis muidugi!), ta peab julgelt mõjuma teiste pääle, kui ta nende keskel loodusrühpes, õpekäigul või laagriteel! Suuremahulalisteks esinemisteks pakuvad hääd juhust Jüripäeva pühitsemine, Skoutide I Üleriikline olympiaad, Noorte Püha ja veel palju teisi. Ei maksa kohkuda, kui mõned nimetavad neid esinemisi paraadiks — mis sest! Iga skout teab, kuidas teisiti tuksub süda skoutvormis teiste keskel viibides, kui lihtriietes. Ning pääle vendluse mõtte teostamise saavutamise avalikkude esinemistega veel mitugi püüdu: Meie vanemad sõbrad ei unustaks meid ja tooksid uusi sõpru juurde, mida nii tarvitame. Seltskond tunneks huvi ja katsuks selgusele

jõuda — ja õigele arusaamisele jõuaks ta. Ning nooredki, kes veel skoudid ei ole, tahaksid enesele sõprade keskele skoudi vormides kohta otsida.

Kes skoutidest ei tahaks kõige selle teostamiseks kaasa aidata? Ei usu, et neid üldse leiduks skoutide peres, vähemalt tublide skoutide hulgas mitte. Seda kindlalt uskudes jääme hää jälleenägemiseni linna tänaval ja metsatihnikus, — skout vormis!
Skoutmaster Tederson.

Jamboree 1924. a.

RAHVUSVAHELINE SKOUTIDE
BÜROO

25 Buckingham Palace Road,

London S.W. 1.

27. Nov. 1923.

*Järgnev kiri on saadetud kõigile
Rahvusvalisesse Skoutide Liitu vastu-
võetud organisatsioonidele.*

Lugupeetud ametivend!

Saadan Teile siinjuures esialgse kava üleilmisel Jamboreel 1924, Kopenhaagenis, Daanimaal, peetavatest koosolekutest, võistlustest, paraadidest jne.

Igal riigil tuleks saata esitusrühm, koosseisev 48 skoudist ja 4 päälikut. Loodan, et Teiegi samase hulga esitate, kuid ka iga väiksem esitus on tervitatud.

Riikidest, kus töötab mitu tunnustatud skoutlist organisatsiooni, tuleb saata samane esitusrühm, koosseisev võrdselt iga organisatsiooni liigetest.

Julgeme loota, et Jamboreele skoute ilmub igalt maalt suuremal määral, kui on esitusrühm. Palume neid külastavaid rühmitusi valmistada ka mõningaid ettekandeid, mis võimalikult pakuks iseloomustavat ja omapärasust rahvusliselt alalt. Omalt poolt soovime, et Jamboree 1924 kujuneks suurejoonelisemaks kõigist senistest, ja et temast osavõtmas oleks kõik riigid suure arvu skoutidega. Palume Teid kohapääl selleks sammusid astuda.

Skoutide grupid peaksid hiljemalt 9. aug. 1924. Kopenhaageni jõudma. Reis Daanimaal Jamboreele ja tagasi on alandatud hindadega. Ja ma usun, ka Teie valitsus tuleb ses suhtes vastu, kui Te temale meeldetuletate Rahvasteliidu otsust skoutluse kohta. Jamboree avab jälle võimaluse tugevalt tõendada seda sääl tehtud otsust.

Jamboreel Teie ja hulga Teie riigi skoutidega kokkusaada lootes, palun vastu võtta minu kõige südamlikum tervitus!

Teie Hubert S. Martin, Direktor.

Skoutide Üleilmne Jamboree

on Kopenhaagenis, Daanimaal, 10-st kuni 23-da augustini 1924.

Esialgne kava:

10.—17. aug. — Laagri elu, võistlus „eeskujulikkude skoutide“ nime saamiseks, 24 tunnilised laagrid, rühmade ettekanded. 18.—23. aug. — Külastamine, lõbustused jne.

Kutse.

1. Esitusrühm. Det Danske Spejderkorps saadab kõikide riikide skoutidele kutse esitada 48 skoudiga ja 4 päälikuga (ülemäär). See rühm esitaks riiki „üleilmsete eeskujulikkude skoutide“ nimelisel võistlusel.

Rühma kuulujate vanaduse ülemarvuks on 48×16, s. t. 768 — 31 juuliks 1924.

2. Tingimused. Esitusrühmal peab kaasas olema täieline laagri varustus, ning süst kahele skoudile ehk kaks süsta, kumbki skoudile, kui soovitakse võistelda punkt 7a-s.

Igal esitusrühmal saab oma maaala olema, kus ta laagrisse asub, toidud valmistab jne. Ka teised rühmitused on samuti laagris. Toiduained saab ühisest ladust tellimise pääle.

3. Kulud. Toitmine maksab 3 shilingit päevas isiku päält.

4. Külalastajad rühmitused. Pääle esitusrühma oodatakse igast riigist suuremat hulka skoute külalistena esimesele Daani pinnal peetavale Jamboreele.

Hundipoegade karjad ja nende juhid (ka naisterahvad) on tervitatud. Nendele on eralaager korraldatud, võistlused, samuti ka nende ettekanded on kavasse üles võetud.

Iga rahvuslik rühm tegutseb oma pääliku juhatusel, keda selleks nimetatud. (Esitusrühm ei käi selle alla, kuna temal iseäralised korraldused maksvad.) Kõigi laagerdajate kohta käivad punktid 2 ja 3.

5. Ettekanded. Ettekannetes sooviksime näha rahvuslist iseloomu ja iseäraldusi skoutlisel alal.

Võistlus „üleilmsete eeskujulikkude skoutide“ nime saamiseks.

1. Paraadmarss (kogu rühm).

2. Laager (kogu rühm). a) Laagrisse minek. b) Laagri tarbed. c) Laagri korralduse osavus. d) Parem laager 3 tunni töö järele.

3. Laulud, hüüded (kogu rühm, aeg 15 minutit ülemäär).

4. Rahvustantsud (kogu rühm, 15 minutit ülemäär).

5. Laagri lõkke lõbustused (kogu rühm, 15 min. ülemäär). Tegevusväljaks harv mets.

6. Skoutlised võistlused I (igas võistluses kuueskoudiline salk). Valvus (linnas). Järelduste tegemine. Looduse tundmine. Öine teejuhtimine. Leiva küpsetamine kepi abil. Esimene abi.

7. Skoutlised võistlused II (igaks võistluseks kuueskoudiline salk). Lasso heitmine. Kõike tegija (handyman). Puudele ronimine. 70 m. jooks tasasel maal. Kivi viskamine (500 gr.). Hüpped üle loodustökete. Ehk (valiku järele)

7-a. Süsta sport (üks ehk kaks süsta ja kaks skouti). Sõudmine. Purjetamine. Õnnetused. Laagri seadmine. Süüsta kandmine.

8. Ujumine (3 skouti vormis). 90 m. ujumine. Ujumine veeall. Elu-päästmine.

9. Jooks skoutliste takistustega (8 skoudilistele salkadele). Skoudi seadus, valvsus, teenäitamine, esimene abi, jälgede lugemine, hääd teod jne. Igal takistusel-seisakul tuleb võistlejatel näidata, kuidas eeskujulik skout skoutlisi oskusi kasutab.

10. 24 tunniline laagrid (8 skoudilistele jalgratta salkadele). Valvsus, laagerdamine, kaartide joonestamine, päevaraamatu kirjutamine jne.*)

11. Laagri harjumused (kogu rühm). Laagri puhtus, laagri armsakmuutmine („stunts“), köök, hommikused harjutused. Võistlus kestab kogu laagri perioodis.

„Üleilmsete eeskujulikkude skoutide“ nime omavad selle riigi skoudid, kelle esitusrühm saab suurema arvu punkte kõigil 11 võistlusosalal kokku.

Guideid suvises looduses.

Ettekanded.

Ülesastujate arv on piiratud 24—150 skoudiga. Ettekannetega võivad esineda skoudid nii esitusrühmast (kui nad vabad), külastajate hulgast, kui ka mõlematest korraga.

Ettekannetena võiksid esineda pääle rahvusliste ettekannete ja skoutliste-rahvusliste iseäralduste demonstreerimise ka esimene abi, päästmine rongi alt, laevaõnnetus, lennuki kukkumine, maavärisemine, suurvesi, tuleõnnetus jne. Pääle selle kehalised harjutused, jalgrataste paraad, majakese ehk silla ehitamise, laagri ja laagri köögi korraldamine, tule tegemine ja teised omapärased kombinatsioonid.

Kõie vedu.

(„Daily Mirror“i ettepanek). Osavõtjad 12 skouti järgmiselt riides: särk ehk triko, lühikesed püksid, kontsadeta võimlemiskingad.

*) 7, 8, 9 ja 10 võistlustest võib iga skout ainult ühest osa võtta.

Võitjaks jääb grupp, kumb teise kolmest korrast vähemalt kaks korda 6 jalga edasi vedanud. Päälikud ei või osavõtta. Eestvedajaks võib olla skout ehk rover, kes alla 18 aasta 31. juulil 1924. Vedamine õlaga on lubatud.

Üleilmne kongress.

Üleilmne skoutide kongress peetakse Kopenhaagenis 18., 19. ja 20. augustil Kongressi kokkukutsujaks on Rahvusvaheline Sk. Büroo. Kongressil on igal riigil kuus häält. Saadikute jaoks on erilaager ja ülevalpidamine määratud, nii et nendel pääle isikliste asjade midagi tarvis kaasavõtta pole.

Üldised teated.

Võistluste tähipäälne kava saadetakse hiljem üles sissepääsu kaartidega.

Jamboreesse puutuv kirjavahetus tuleb aadresseerida „Üleilmlise Skoutide Jamboree Sekretariaadile, Daanimaale“, kuna üleilmlisse kongressi puutuv kirjavahetus „Rahvusvahelisesse Skoutide Büroosse, Inglismaale“, tuleb aadresseerida.

Õised juhtumised. *)

Taluhooned asusid neljanurkse ehitusena, mille ees oli ilus õnaaed. Maja keskel oli sissekäik, mille väikest treppi katus kattis. Viimase kohal asus aken, kus õhtul oli seisnud talu peremees ning kust Saarma salga skoudid õomajaks keelu olid saanud.

Seda tuletasid skoudid meelde talule lähenedes. Sinna jõudes peeti uuesti nõu:

„Minul on kava valmis“, sosistas David. „Ei usu, et leiaksime parema nõu. Teie, sõbrad, peitke endid ümber talli. Kui kuulete kolme teravat lühikest vilet, siis rutake hääle pääle. Arvate, et suudate ennast ilusti peita?“

„Jah, suudame!“ vastas Bob kõikide eest. „Kuid mida teed sina, David?“

„Mina esinen alguses murdvargana,“ vastas päälilik. „Peremees rääkis enne teise korra aknašt. Panen kümme ühe vastu, et säääl tema ka magab. Mul ei ole raske ronida majaanisele katusele ja sääält aknasse. Õlen üsna kindel, et selle mehe uni on sügav, nagu maamelhel ikka, nii võin mina julgesti akua lahti teha ning sisse minna. Siis äratan ta ja seletan asja ilusti ära. Julgen loota, et ta pikema järelnõtmiseta asja vaatama tuleb. Kui aga tema mind ei usu, siis kuulete pika vile, mis tähendab, et teie omal jõul vargad minema peletate. See ei ole raske, sest kui nende tulles teete kisa, panevad nad kindlasti putku. Kuid mina tahan neid ilmtingimata tabada.“

Teised ei vastanud midagi. Nende vaikimine oli andeksantav. Oli ju David nende päälilik, kes neist paremini asja oskas korraldada, olid nemad ju noored ja vilumata skoudid pääle. Ning kartus hobusevaraste ees oli ka suur, mille tõttu poisid õige kohmetanud paistsid olema. David märkas seda ka.

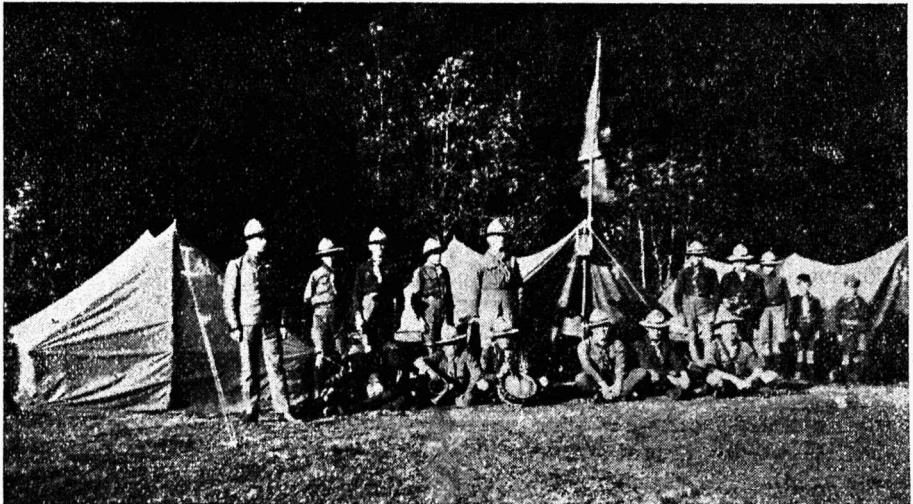
„Olete minu päälilikuks valinud, poisid!“ sõnas ta ilma ülluseteta, kuid kindlalt. „On siis ka üsna loomulik, et valisin omale vastutusrikkama osa — äratada talumehe ilma kärata, mis varastele ehk märku annaks. Ja nüüd pean nõudma, et teiegi tähipäält käsku täidate. Kas pole mul õigus?“

„Sul on õigus,“ vastas Amos, „aga . . .“

*) Järgnev jutustus on „Skoudi Kalender-Aastaraamat 1924.“ ilmunud „Õise luuramiskäigu“ järg. Mõlemad katkendid on pikemast teosest. „Saarma-salga skoudid“ võetud ja kujutab skoutide juhtumisi ettevõetud sügisesele rännakul. Tõlk.

„Siin pole aega „agadeks.“ Iga silmapilk on nüüd kullakallis. Nii siis minge, poisid, ja pidage kõrvad ning silmad lahti!”

Varjudena kadusid öösse Saarma salga liikmed, kuna David üle aia ronis ja läbi piinlikult korrashoitud viljapuuaia maja juurde hiilis. Trepri ette jõudes peatas ta ning kuulatas hinge pidades. Öö vaikuses kostis tasane norskamine — ülevalt akna poolt. Nii oli siis tema oletus, et peremehe magamistuba sääl asub, täiesti õige.

See mis ootab skoute suvel.

Trepri katuse toed kujunesid ruutudeks seatud lattidest. Pikema järelnõtlemisseta oli David ronimas — latid olid tema katsumise järele küllalt vastupidavad. Mõne pingutuse järele seisis tema kallakul katusel.

Aken asus Davidi pää kõrgusel. Öhu ruut oli pooliti avatud. Ettevaatlikult mingisuguse hääleta, tõmbas päälük enese kätel üles kuni avauseni, jäi siis silmapilguks peatama, et vaadata tuppä. Säält aga hiilgas süsimust sügavus vastu, millest kuuldus rahulik õiglase mehe norskamine. Akna laual seistes, ühe käega raamist

kinni hoides tegi David akna haagid seespoolt lahti ja avas selle. Ei olnud midagi lihtsamat, kui tuppa laskuda.

Kui ju kõik näis korras olevat, ei olnud seda aga enam Davidi arukus: tasakesi tuppa hüpata oli täiesti võimalik, kuid et pimeduses pörandat põrmugi näha ei olnud, sellest ei teinud ta tarvilisi järeldusi.

David hüppas — ja paiskas ümber akna alla asetatud suupesu kausi. Märjale pörandale jõudes kukkus ka ise, sünnitades müra ja kolinat, nii et see oleks võinud äratada Lumivalgekeseגי nõiannest. Märjana, tusesena äpardusest toibudes tõusis jalule, kuid juba kuuldus voodi poolt:

„Veel üks liigutus, ja ma lasen! Minu piiss seisab ikka laadituna.“

Süütus tuletikk. Hetk hiljem seisis David ümberkukkunud kausi kõrval, küünlast valgustatud toas, voodi äärel istuva taluperemehe ees, kellel võõra oodates piiss laskevalmis käes seisis.

„Ärge laske,“ sõnas David tasa, „ma ei ole tulnud siia varastama... Tahtsin vaid takistada hobusevargust... Mingisugused hulgused tahavad täna öösel varastada teie kolm hobust.“

„Küllalt loramist,“ kärgatas talumees. „Nagu sina ei oleks sama võrukael, kes õhtul teiste noorte lurjustega kaasas oli. Teadsin, et teil kurjad kavatsused...“

„Mitte nii, kulla peremees,“ sõnas David. „Iga minut on kallid! Kustutage tuli, mis varastes kahtlustust võiks äratada, sest siis me neid ei taba. Äratavad minu sõnad teie kahtlust, siis minge vaadake omi õuekoeri. Need on „vagaks tehtud.“ Minu kaaslased on ümbruses peidus, nad saavad varaste tabamisel abiks olema. Teil on teadupärast kaks meest — sulaseid talus. Äratage need ja lähme aega viitmata. Uskuge mind, kõik on tõsi — mis rääkisin!“

Mexworthy (nii oli peremehe nimi) sai aru, et sel'e poisi plehkupannes tal midagi kaotada ei olnud, küll aga siis, kui ta poissi ei usu, ent selle jutt õmeti tõsi oleks. Ta hüppas voodiäärelt ning kustutas küünla, tõmmates enesele mõne riidehilbu selga. „Vaatame enne koeri,“ lausus ta, „siis äratame sulased.“

Vaevalt lõpetas need sõnad, kui väljast kajas „Hoi-hok! Hoi...!“ Hääel suub lõpetamata, järsumalt, — kui ta alganud oli.

„Mis see siis oli?“ küsis mees kurjalt.

„Salga hüüd,“ vastas David, „ja näitab, et hüüdja hädaohus. Päälegi ei saanud hüüd lõppeda. Pean vaatama minema, milles asi seisab.“

Ennem, kui talumees suutis midagi öelda, oli David toa uksest väljas. Kobades maandus trepist, jõudes kööki. Sihtis siin sammud vaevalt nähtavate kahe akna vahele, kus üks võis asuda. Ning leidis tõesti säääl sulatud ukse, avas selle ning pääsis maja eelsesse aeda.

Uuesti kajas salga hüüd, seekord lihtne „Hoi-oi!“ mis poisse kokku kutsumiseks antakse. Aegaviitmata ruttas David talli poole, sest sääält kuuldus hüüd. Jõudis talli juure ning sääält edasi hüüde sihis, pimedas üle aedade ronides, kuni karjaaja taga põllul skoute leidis.

„Mis on juhtunud?“ lausus kannatamatult. „Kes andis hädamärgi?“

„Maurice“, vastas Bob, kes põlvitas mingisuguse kogu kõrval. „Ta on uimaseks löödud. Ta lamas siin läheduses, ja vargad juhtusid talle vist pääle, olime vaevalt valinud enese peiduurd. Hulgused saabusid kõikidest oletustest kiiremini.“

Taluperemees jõudis kahe unise töömehe saatel kohale.

„Mis siin on?“ küsis peremees. Tundes Davidit, sõnas äritatult: „Olid õieti näinud — koerad on mürgitatud, kuid nad pole veel surnud. Mis teie siin teete?“

„Hulgused on ühe seltsilistest ülesleidnud. Ma ei suuda enesele seletada, kuidas võis see juhtuda. Ta lamab praegu meelemärkuseta. Hulgused panid nüüd kindlasti plehku“. Pöördudes teiste poole sõnas: „Amos, sina mine Harryga ja vaadake, kas suudate nende jälgi leida. Neist võib mõndagi teada saada. Ja sina, Harald, too vett, peame Maurice äratama.“

„Olen juba ärkanud“ kuuldus nõrk hää. „Olen mina aga ka skout. Lasen ennast ühel hulgusel keppiga mahalüüa. Nüüd on nad küll kadunud, nagu tina tuhka!“

„Sina nägid siis neid?“ küsis talumees.

„Nägin neid juhulikult,“ vastas Maurice. „Küürutasin vanas kartuli koopas aia-värava ligiduses, kui kuulsin kedagi käimas. Ei jõudnud hoiduda enam peidus, vaid roomasin tulejate sammude sihis. Nad olid siin läheduses. Tahtsin neid lasta mööduda ja siis märguhüüde anda, kuid — ma aevastasin! Ei suutnud täielikult ära hoida häält tegemast. Vargad kuulsid seda ja tulid otse minu pääle. Suutsin vaevatli piisti

Tartu Skoudid laagriskoduteel.

karata ja salga hüüdu anda, kui — ma ei tea enam, mis siis sündis... Ei suuda omale andeks anda oma runalust.“

„Noh, ega see ei aita,“ ütles David rahulikult.

„Sa võid ometi kirjeldada, kuidas mehed välja nägid?“ küsis talumees.

„Ei tea, oli liiga pime,“ vastas Maurice, „ja päälegi lamasin maas. Kuid enne, kui nad tule ümber istusid võisime ühel neist musta suurt habet näha. Täpsemalt ei saanud näha, sest olime seks liiga kaugel.“

Sellel silmapilgul tulid Amos Harryga tagasi. Esimene kandis küünalt, mille üks sulastest oli kaasa toonud. Hiilgavad näojumed lubasid oletada, et nende käigul tagajärgi olnud.

„Üks nendest oli lombak ja vasaku käe mees,“ ütles Amos. „Tunnete ehk kedagi sarnast isikut?“ pööras ta talumehe poole.

„Jah, tunnen,“ vastas viimane, „te nägite siis neid? Jookske järele, võtke nad kinni.“

„Ei, ma ei näinud kedagi neist, kuid kui tulete kaasa, siis näitan teile, millest seda oletasin.“

Ta juhtis talumehe, kelle taga ka kogu salkkond tuli, väljale, mis õige pehmevõitu oli. Seisatades kumardas Amos ja valgustas tema käes oleva küünlaga maapinda, sõnades: „Vaat, nendest tegin järelduse ühe mehe kohta. Vaadake ka ise järele.“

Talumees kumardas ka maa ligidale, kuid sõnas peagi kurjasti: „Ma ei leia siin midagi muud, kui mõned jala jäljed.“

„Neist on ju küllalt“ vastas Amos oma endisest ajast pärit oleva keksiva uulitsapoisi tooniga, „tehke ometi järeldusi neist jälgedest! Siin selle jälje sünnitas kergelt astunud jalg — vigane, sest mees peatab tema peal võimalikult vähe ja õrnalt, kuna see teine, vasaku jala jälg, sügavasse vajutatud tema pääle kallutatava keha raskuse tõttu. Hoosamalt vaadates,“ seletas Amos hooga edasi, „näete väikseid märgikesi terve, s. t. vasaku jala kõrval. Neid sünnitas mehe kepi ots. Kui ta ei oleks vasaku käe mees, oleks ta kindlasti keppi paremas — tugevamas käes hoidnud. Nüüd aga hoiab ta teda ka tugevamas käes, eks ole, David?“

„Paistab, et sa õieti targutad,“ vastas juhataja. „Kas ka teie arvate, et tal on õigus?“ pööras ta teiste skoutide poole.

„Amos seletab täitsa õieti“, oli üksmeelne vastus.

„Ei mina pole näinud niisuguseid poisse ennem,“ ütles talupoeg suures imestuses. „Niisugust jälgedest lugemist ei võinud ma uneski näha. Kas ma tunnen Lombakut, vasakukäe meest? Muidugi, kuid iialgi poleks arvanud, et ta hobuseid varastada julgeks. Teda tunneb ümbruskond küll kui kelmi, kuigi ta vennaste koguduse liige. Ta ei ela kuigi kaugel siit, võiksime minna vaatama, kas ta on kodus ka. Teda nimetatakse Lombakuks Jimmy'ks.“

„Kuulge, isand,“ hüüdis Bob. „Paar tundi tagasi kui öökorterit küsisime, ristsite meid mitmete nimedega. Tahaksime tõendada, et me nende väärt siiski pole. Lähme selle Lombaku Jimmy juure, ja ma loodan, et teie saate tõenduse, et meie oletused on tõsiasjad. Kui oleme eksinud — siis pole meie küll kellegi skoutid. Kuid kui meil on õigus, siis saate ka teie skoutidest . . .“

„Tehtud,“ vastas talumees, „olen küll isegi juba teisel arvamisel, kuid siis võime ka teie tarkuses kindlasti veenduda. Kahjatsen, et olin teie vastu õhtul äge. Kuid ma ei tunne noori poisse — ei ole nendega tegemist olnud ega pole enesel poegi, kuid alati olin arvamisel, ja mitte ilma põhjuseta, et niisugused noored jõmpsikad ainult koerusi teevad ja kahju toovad. Teie aga näite päris teisest ilmakaarest pärit olevat. Kuid peame tõesti need kaks kolm kilomeetrit ära käima, et järele vaadata, kas Jimmy on kodus. Kaks teist, pojad, peaksid tallu jääma. Mina sulastega ja teised kõik ehk läheksime ühes.“

„Nii on õige,“ sõnas David. „Kutsu Pixy, ja siis jääge Mauriceiga siia. Ei ole arvata, et hulgused veel tagasi pööravad.“

„Oleks ehk parem, kui läheksin Pixyle järele“ vastas Amos. „Pean tugevasti vilistama, et ta kuuleks niikaugele, ja seda kuuldes võivad vargad hädaohtu aimata ning kaduda kus k . . . eegi neid ei leiaks.“

„Jah, nii küll, kuid käi kähku!“ oli vastus. „Kui jääd hätta, siis anna salga appihüüd.“

Amos kadus pimedusesse. Viis minutit oli vaevalt möödunud, kui ta koeraga juba tagasi oli. Vaheajal oli David seletanud talumehele, kuhu nad õöseks asunud ja kuidas varaste kavatsustest kuulda saanud.

„Tõesti, te olete põrgu poisid!“ sõnas talumees.

Enne minekut sai David veel peremeheilt mõned teated Jimmy kohta. Mees oli ümbruskonnas laialt tuntud ja kahtlustatud, kuid senni tabamata.

„Peame minema ettevaatlikult,“ ütles David, „sest täna öösel pole ta ehk üksinda kodus.“

Ta pöördus kolme kaasatuleva seltsilise poole, ning neile rääkides pidas ka talumeest ja sulaseid silmas. „Me peame hoiduma ühte, sõbrad. Mõistate ju isegi, et ettevõtte õige hädasohtlik. Seepärast peab hoolega silmad lahti hoidma — ja pimeduse tõttu kõrvad veel rohkem. Ei oleks üleliigne, kui ka püssi kaasa võtaksite,“ sõnas talumehele. „Ehk tabame kogu koopa täie.“

Mexworthy oli nõus. „Bill,“ sõnas ta ühele sulasele, „võta küünal ja mine too püss siia. Võta ka vana eestlaaditav lixi, sest too on ka püss. Mine tea, ehk tuleb tarvis sedagi.“

Mees läks ja oli varsti püssidega tagasi. Siis asuti kohe teele.

„Üht ei suuda seletada,“ rääkis David peremehele „miks ei viinud Lombak omi sõpru enese poole nõupidamisele? Mikspärast läksid nad metsa asja harutama?“

„See on kerge seletada,“ vastas talumees. „Lombak Jimmy asub õige üksildases kohas, ja ta on ümbruskonnas laialt tuntud. Nii võiks õhtul hilja mõnigi tema juurde öökorterit otsima minna. Tema abilised olid küll arvata ametikutselised vargad, ja siis ei olnud tema huvides neid oma juures näha lasta. See on minu arvamine. Metsas aga oli nendel veel ka see hädus, et see minu talule ligidal asub, päälegi on see mets halvast kuulsusest vaimude mõttes.“

„Ja, see on õige selgitav,“ ütles David. Nad ei rääkinud enam. Öö vaikuses võis hääli kaugele kõlada. Kui Amos õiged järeldused tegi, siis oli õige tõenäoline, et hulgid Lombaku Jimmy juurde läksid. Loodetavasti ei teadnud need skoutidest midagi. Ja kuigi teadsid, oli vaevalt uskuda, et niisugused hobusevargad enese pääaju koolipoisikeste pärast vaevama hakaksid.

Küirelt sammuv salkkond jõudis põiki üle põllu, sammus risti peenrat mööda üles, jõudes viimati nurmedevahelisele teele, mille Mexworthy tasasel häälel seletas tema maade piiri olema ja millist mööda neil kilomeetri ümber veel sammuda tuli.

Rüüm kiirendas sammu. Pimeduses oli näha vaevalt silmapiiri kujutus, taeva all tõttasid pilved, mõneks minutiks vabaks jättes ahtakest kuusirpi, mis maapinda vaevalt valgustada suutis. Midagi ei kostnud päälle tuule vingumise ja koera üksiku haugatuse kauguses ning ühe öölinnu hüüde laialt söödilt, mis kummagile poole teest lautas.

„Kas näete seda tumedat kogu sääl?“ näitas talumees. „See on Jimmy urgas. Kilomeeter tublisti asub sellest küla, kus asub ka vennaste kogudus, mille hoolsam ja vagram liige Jimmy on. Kas pidi see siiski olema Jimmy?“

(Järgneb.)

Tõlkinud J. T.

Omis asjus.

Käesoleva numbriga lõpetab „Eesti Skout“ ilmumise käesoleval poolaastal, ning tema järjekordne sügisnumber (nr. 5) ilmub k. a. septembri kuus. Nagu selle

aasta algul teatasime (v. „E. Sk.“ nr. 1 — 1924), tuli ajakirja toimetuse koosseisus põhjalikke muudatusi oodata, mille juurde nüüd täiendavalt teatada võime, et ajakirja päätoimetaja skoutmaster J o h.

Elken, kelle tegeval toimetusel meie ajakiri tema algusest (1921 a.) siimaani ilmunud, omalt kohalt lahkub, arvates 1-st juulist s. a.. Ühes päätoimetajaga lahkub ametist ka toimetuse omas täies koosseisus, et järeltulevale toimetajale tema kaastöölise valimiseks käed vabaks jätta. Enda ase-täitjaks uue toimetaja valimiseni on J. E. määranud õigusteaduse üliõpilase skoutmaster Joh. Tedersoni, keda senine toimetaja E. Sk M. Päästaabile on ette pannud ka ajakirja uueks toimetajaks valida.

„E. Skoudi“ vastutav toimetaja ja ärijuht jäävad endiselt oma kohtadele.

Tänuavaldus.

„E. Skoudi“ toimetuse-talitus avaldab oma südamlikku tänu Tallinna Skoudi Sõprade Seltsile antud toetuse eest 15.000 marga suuruses.

„Eesti Skoudi“ järgmine nr., mis septembri algul ilmub, tahab skoutide suvisest tööst piltlikku ülevaadet anda. Kaastööd ja ülesvõtted selle numbri jaoks palume toimetusele hiljemalt 20-daks augustiks s. a. ära saata.

Eeskujuliku rühma võistlusel omasid I auhinna Tallinna Skoutide Ma-

leva I rühm (päälikud Paalman, Retel), II auhinna Kuresaare skoutide rühm (päälik Hamer), ja III auhinna Tartu Skoutide Malevasse kuuluv Tõrva skoutide rühm (päälik Tuults).

„Skoudi eksami kavad“

II ja III järgu pääle ilmusid Tallinna hundipoegade kirjastuse ühisuse kirjastusel, päälik August Tari poolt kokku-seatud Kummagi hind on 25 marka. Paljundatud on mõlemad shapirografil.

„Meri skout“

ilmub Tallinna III Merirühma väljaandel kord kuus. Kuukiri tahab skoutidele pakkuda nii skoutlusse kui ka meriasjandusse puutuvaid kirjutusi.

Meriasjanduses tuuakse nr. nr. 2 ja 3 kasulikke näpunäiteid, samuti on kuukirjas palju purjelaevade liike selgitavaid joonistusi.

J. T.

Tõrva hundipojad.

Tõrva hundipoegade karjas on praegu 14 kahe- ja 3 ühekõrva hundipoega ning 2 hellkäppa.

Algajate elust.

Samal päeval kui „Kavalad Rebased“ indiaanlaste jahil olid, juhtus ka üks looduse sõber oma telgi üles lööma (sipelga pesale naabrusesse muidugi).

Varasest hommikust hääd meelt ja tühja kõhtu tundes asus ta enesele hommikueinet valmistama suitseval tulel (vabas looduses särge väel muidugi).

Kari käib igal nädalal kord koos, korraldades lõkke jutte ja mängu.

Sagedaid külaskäike hundipoegadele teeb karja asutaja skm. V. Grimm, kelle jutustusi hundipojad imestusega kuulavad. Talvel andsid Tõrva skoudid oma spordikelke hundipoegadele tarvitada; siis võis neid alati kelgumäelt rõõmsate nägude ja suure kisaga alla sõitmas näha. Nüüd loodetakse ilusat sooja suve, et siis ka laagrielu maitseda. H. P.

Päälükute töötuse andmine.

Pühapäeval, 6. aprillil oli Tartu Guideide Maleval päälükute ja vanemate guideide töötuse andmine. Töötuse andsid päälükud: Mattison, Hein, Elken, Koseson ja Raudsepp, ja rühmade vanemad guideid. Töötuse andmist olid päälükulamas kogu Guideide Maleva ühes vanematega ja mõned külalised.

Tseremonii avas Maleva päälük kõnega, milles selgitas töötuse tähtsust, üldistades guideide ideaali — inimideaaliga: guide, kui ta ka enam malevasse ei kuulu, teeb kõik mis võimalik, et olla korralik kodanik, armastada oma väikest isamaad ja olla aitajaks ligimeseks igale inimesele. Enne töötuse andmist esitas

maleva vanem küsimused: „Kas sa tead mis on au?“ — „Tead sa guidei seadusi?“ „Kas võid guidei töötuse anda“ Pääle töötuse andmist kirjutasid töötuse andjad selleks määratud lehele alla, siis varustati nad märgiga ning Maleva vanem tunnistas nad suure guidepere liikmeks, kellel mitte üksinda oma au kaitsta, vaid kõikide guideide oma.

Lõpuks lauldi isamaa hümn ja guideide laul.

Valga guideidest.

28. märtsil pühitses Valga Guideide Maleva oma kolmandat aastapäeva. Sel puhul oli korraldatud dekoratiivne lõke. Osa võttis terve Guideide Maleva ja Maleva Sõprade selts. Viimase poolt tervitati guidee mitme kõnega. Linnapäähra Soo tervitas guidee nende aastapäeva puhul südamliku kõnega.

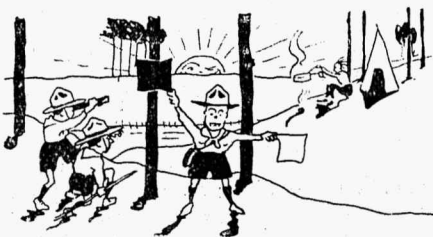
Guideide poolt olid mõned ettekanDED klaveril ja deklamatsioonis, muu-seas loeti ette aastapäevaks valmistatud guideide album. Lauldi üldlaule ja lõpuks jutustasid hellakesed (tibupojad) muinasjutte ning laulsid oma vanema juhatusel.

Märtsi kuus olid guideidel II järgu eksamid. Eksam oli kirjalik — pidi kirjutama: 1) Esimene abi ja tervishoiu algmõisted. 2) Armsama looma ehk linnu eluavaldused ja 3) „Olen siiski guide“.

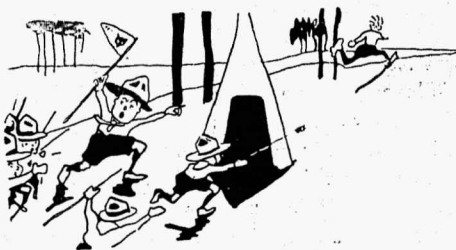
Guideidel on käimas esperanto kursused.

R. K.

Algajate elust.

„Kavalate Rebaste“ luuresalk tegi pikakade ja lühikeste silmade abil kindlaks, et indiaanlaste laager leitud ja signalist teatas sellest kohe teistele (rumalaid vigu tehes ärevuses muidugi).

Niipea kui teised kohale jõudsid, ja see sündis selleks ajaks, kui päike kõige lähemaid varjusi heitis, algas võidurikas tormijooks (võidurikas argtusest muidugi).

Kuressaare skouidid ja guideid pühitsesid E. Sk. M. aastapäeva kohalikus Eesti Seltsi ruumides piduliku koosolekuga. Peeti kõnesid ja läbirääkimisi skoutlise liikumise üle, samuti ka Kure- saare skoutide tegutsemise kohta. Skoutide isa A. Öunapuud mälestati püstitõusmisega. Koosolek jättis osavõtjate päälle kõige parema mulje.

Valga skoutide rühm

algas aprilli algul uuesti oma tegevust. On korraldatud esimese abi kursused, mida juhatas hra Oberschneider, kellele skouidid hoole eest väga tänulikud. Käimas on Esperanto kursused õpet. hra Ernitsi juhatusel. Skoutlisi oskusi omandavad rühma liikmed II jsk. päälük Peepilt, kellele mõned ka skouidi eksami on ära annud. Rühma vanemaks on hra J. Jakunovitsch.

Võru skoutide tegevus

esjsis kaua aega soikus. Skouidi Sõprade Seltsi ellukutsumisega on ka siin muudatus tulnud. Skouidid hakavad uue jõuga töötama, teades et nendel abi vanematelt saadaval, kui oma jõudu ei jatku. Aprilli algul korraldas Sõprade Selts kõnekoosoleku ühes kino ja valguspildidega. Kõneles Akad. Skout. Seltsi esitaja skm. Tederson, selgitades kokkutulnud noortele skoutluse mõtet ja sihti. Pääle selle rääkis sk. Meister skoutlusest Eestis. Kinofilmid kujutasid skoutide tegevust põllutööl Ameerikas ja koolielu säälsamas, kuna valguspildid Eesti skoutide elust olid. — Kevadeks kavatseb Sõprade Selts oma hoolealustele mõningaid spordiabinõusid muretseda, ka vee- spordi alal, et skoutidel-guideidel võimalik oleks vaba aega tulusalt-lõbusalt mööda saata.

Sõprade Seltsi juhatusse kuuluvad pr. Mälton, prl. Sillaots, hrad Mägi, Pelovas, Koemets.

5. Nimetage süüdlane!

Mängu korraldaja laseb kellegil isikul (skouidil) teha selge jälje, siis kutsub skouidid ja laseb seda neil vaadelda. Asetades mängust osavõtjad ritta, laseb ta 8—10. skouidil mängijatest (reas seisjatest) mööda sammuda kus juures möödasammujate hulgas on ka „süüdlane“. Mängijad, vaadeldes viimaseid jälgi, peavad nende hulgast ülesleidma süüdlase ja seda korraldajale tasakesi nimetama. Öietiosustaja saab esimese auhinna, kui aga mitu skouti öieti nimetasid, siis saab auhinna see, kes kõige paremini jälje üles joonistab.

6. Lipu jooks.

Skouidid seisavad ühes reas, igal ühel lipp (ehk skouidi kepp) käes. Umbes 50 m. kaugusel paraleel joonel on mängijatele vastav arv augukesi tehtud, kuhu mängijad lipu püsti peavad asetama. Mängu korraldaja seisab sellel joonel, ja kui tema oma lipu üles tõstab, algavad mängijad jooksu. Niipea, kui üks lipu auku püsima pannud, langetab korraldaja oma lipu võitja auks

Laagri kelk.

Laagris tuleb skouidil tihti raskusi kanda ehk raskeid asju või pakkisid ümberpaigutada. Selleks on õige ots- tarbekohane laagri kelk. Selle valmistamiseks tuleb võtta tugev kaheharuline oks (nagu kummi püssi hark, aga suur), mille kumbki haru ühtemoodi jäme. Tüve kumerus tuleb üles poole pöördida ja harulisele osale tugevad varvad risti päälle asetada, mida ka soovitav traadiga kinni siduda, ehk ka naeltega lüüa. Tüve juurde siduda nõör, millest vedada saab, ja kelk on valmis, tehes õige hõlpsaks raskegi töö.

„Tulev Eesti”

„Tulev Eesti” jätkab 1924. a. ilmumist Eesti Karskusliidu häälekandjana järjekindlalt üks kord kuus vähemalt kahe trükipoogna suuruses.

„TULEV EESTI” sisu mitmekesisuse pääle tahetakse süstemaatiliselt kõige suuremat rõhku panna, võimalikult mitmekesistele aladele, nagu hariduslistele küsimustele, spordile jm. rohkesti ruumi lubada, vastavalt Karskusliidu laiendatud töökavale, ühtlasi teateid tuues oma ja välismaade karskus-organisatsioonide elust.

„TULEV EESTI” välimust tõstetakse järjekindlalt, tuues igas numbris rohkesti pilte ja illustratsioone, muu seas mitmesuguseid diagramme, karrikatuure jm. Sel alal on oma kaastööd lubanud kunstnikud Gori, Kivit jt.

„TULEV EESTI” on a i n u s karskusajakiri Eestis ja teenib seepärast kõikide hariduskultuuriliste seltside tähelepanu.

„TULEV EESTI” ei tohi puududa ühegi organisatsiooni raamatukogust ja lugemislaualt.

„TULEV EESTI” peab käima igale koolile. Hoollitsegu selle eest eesti õpetajad, kes kunagi oma tõsist karskusmeelsust pole salganud.

Eesti Karskusliit kutsub üles kõiki karskussõbralikke kodanikke, eestkätt karskusseltside tegelasi ja karskeid õpetajaid, „Tulev Eesti” tellimisi levitama. Igal üksikulgi juurdetulnud tellimisel on suur tähtsus. On saada ka läinud aastakäikude üksikuid numbreid à 10—25 marka ja kokkukõidatud esimene (1922) aastakäik 150 marka ja teine (1923) aastakäik 300 marka.

„TULEV EESTI” tellimiste vastuvõtmise raamatud saadetakse esimese nõudmise peale kätte. Tellimiste kogujaile antakse hädad % %.

„TULEV EESTI” tellimisi võtavad vastu ka kõik Vabariigi postkontorid.

„Tulev Eesti” tellimishind on:

1 aasta pääle	300 marka.
½ aasta pääle	150 marka.
¼ aasta pääle	75 marka.
Üksik number	25 marka.

„TULEV EESTIS” on kasulik kuulutada; iseäranis pidagu seda kirjastajad ja raamatukauplused silmas. Kuulutuste hind: 1 lehekülge 1000 marka, ½ lehekülge 500 marka, ¼ lehekülge 250 marka. Kuulutuste kogujaile vastavad % %.

„TULEV EESTI” tellimise aadress: Tartu, postkast 86, „Tulev Eesti” ehk Jakobi t. 8, telef. 404.

8.-/729222

T
3 24

SKOUTLINE AJAKIRI

„EESTI SKOUT“⁶⁶

EESTI SKOUTIDE MALEVA HÄÄLEKANDJA.

Tellimine 1924. a. II. poole pääle on avatud !

„Eesti Skout“ on ainukene skoutlisi küsimusi käsitav ajakiri Eestis. Avaldab artikleid skoutluse põhimõtete vallast, jutustusi — ilukirjanduslisi töid, toob teateid kõigist skoutluse alaosadest (hundipojad, guideid, skoudid), nii kodust kui ka väljamailt.

„Eesti Skout“ trükitakse hääl paberil, ta on tublisti kaunistatud ülesvõtetega skoutide elust, sisu selgitavad joonistused. Karrikatuurid, diagrammid.

„Eesti Skout“ ilmub 8 korda aastas, iga number vähemalt üks trükipoogen (16 lhk.).

„Eesti Skout“ maksab aastas 120.— mrk., poolaastas 60.— mrk. Üksik nr. maksab 20.— mrk.

„Eesti Skoudi“ hinnata saab aasta jooksul igäüks, kes vähemalt kolm aastatellimist vastu võtab.

„Eesti Skoudi“ endiseid aastakäikusid on vähesel arvul veel tervena saada. 1921. aastakäik (7 nrt) maksab 40.— mrk., 1922. aastak. (6 nrt) 90.— mrk., 1923. aastak. (8 nrt) 120.— mrk. ühes koju saatmisega.

„Eesti Skoudi“ tellimisi võtavad vastu kõik postiasutused. Üksikud nrid müügil suuremates raamatukauplustes.

Toimetus ja talitus: Tartu, Põik tän. 3.

Aadress kirj vahetuseks: Tartu, postkast nr. 130.